

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.402/3
van 12 juli 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 tot vaststelling van aanvullende normen waaraan de zorgprogramma’s cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden’

Op 28 juni 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 14 augustus 2019^(*), een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 tot vaststelling van aanvullende normen waaraan de zorgprogramma’s cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 9 juli 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 12 juli 2019.

*

^(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juli en 31 juli of wanneer hij verstrijkt tussen 15 juli en 15 augustus.

ONTVANKELIJKHEID VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering is op 9 november 2018 principieel goedgekeurd. Bij die gelegenheid heeft de Regering beslist om de Vlaamse minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid (hierna: de minister):

“2.1. te gelasten voornoemd voorontwerp van besluit voor verslag voor te leggen aan de algemene vergadering van het Rekenhof,

2.2. te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Gegevensbeschermingsautoriteit en de Vlaamse Toezichtscommissie voor het elektronische bestuurlijke gegevensverkeer,

2.3. te machtigen te beoordelen of voornoemde adviezen aanleiding kunnen geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst,

2.4. te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, als het Rekenhof oordeelt dat het voorontwerp van besluit geen effecten ressorteert op korte en lange termijn voor de federale begroting, noch voor de begroting van de sociale zekerheid, en de Vlaamse minister oordeelt dat voornoemde adviezen geen aanleiding geven tot aanpassing van de heden door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst.”

Ingevolge deze beslissing vermag de minister het advies van de Raad van State in te winnen als voldaan is aan twee cumulatieve voorwaarden, namelijk (1) dat het Rekenhof oordeelt dat het ontwerp op korte en lange termijn *geen effecten* heeft voor de federale begroting en voor de begroting van de sociale zekerheid én (2) dat de minister van oordeel is dat de adviezen van het Rekenhof, de Gegevensbeschermingsautoriteit en de Vlaamse Toezichtscommissie geen aanleiding geven tot aanpassing van de door de Vlaamse Regering principieel goedgekeurde tekst. Dat houdt in dat als één van die voorwaarden, of beide, niet vervuld zijn, het ontwerp eerst opnieuw aan de Vlaamse Regering dient te worden voorgelegd. Uit het in artikel 22 van het bijzonder decreet van 7 juli 2006 ‘over de Vlaamse instellingen’ opgenomen beginsel van collegiale beraadslaging volgt immers dat de regering meester blijft van haar ontwerp, in die zin dat ze bij ontstentenis van delegatie aan de minister over elke stap van de procedure dient te oordelen.

2. Het Rekenhof heeft op 17 april 2019 het volgende advies gegeven (cursivering toegevoegd):

“Gelet op de adviezen van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering, het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid,

en na onderzoek van de overgelegde ontwerpbesluiten en de bijgevoegde documenten, besluit de algemene vergadering van het Rekenhof dat

- het voorontwerpbesluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 mei 2013 tot vaststelling van aanvullende normen waaraan de zorgprogramma’s cardiale pathologie B moeten voldoen om erkend te worden, en

- het ontwerp van ministerieel besluit tot nadere omschrijving van de registraties door de zorgprogramma's cardiale pathologie B en de regels voor de publicatie van de indicatoren.

mogelijk budgettaire effecten ressorteren op korte termijn voor de federale begroting, of voor de begroting van de sociale zekerheid. Het Rekenhof stelt vast dat de bijkomende werklast die de ontwerpbesluiten met zich brengen, niet in kaart is gebracht en niet is opgenomen in de budgettering van de ziekenhuizen.”

3. Vermits het Rekenhof niet oordeelt dat het ontwerp op korte en lange termijn geen effecten heeft voor de federale begroting en voor de begroting van de sociale zekerheid, is niet voldaan aan de eerste voorwaarde.¹

Die vaststelling volstaat om te besluiten dat de adviesaanvraag niet ontvankelijk is.

4. Het ontwerp mag pas opnieuw voor advies worden voorgelegd als de procedure bedoeld in artikel 5, § 1, I, zevende lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ is afgerond en de Vlaamse Regering een definitief ontwerp heeft goedgekeurd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT

¹ Dat de minister, anders dan het Rekenhof, van oordeel is dat er geen nieuwe budgettaire effecten zijn zoals hij in de brief met de adviesaanvraag uiteenzet, doet niet ter zake. De machtiging aan de minister om het advies van de afdeling Wetgeving in te winnen, is door de regering immers afhankelijk gemaakt van het standpunt van het Rekenhof.